

Centralkommando for dette hele Baaben, hvis mange tekniske Spørgsmaal ville kunne begrunde en Undtagelse fra det Almindelige. Derimod er altsaa Inspektionsposten for Fodfolket foreslaaet hævet. Derimod har Flertallet troet at burde bringe i Forslag Oprettelsen af to Brigader eller rettere Bevarelsen af to Brigader. Regjeringsens Forslag har ikke noget saadant, idet det gaar ud fra, at Hæren skulde deles i tre Divisioner, hver bestaaende af indtil 3 Regimenter Fodfolk, hvoraf rigtignok hvert skulde have 4 Batailloner, og Krigsbestyrelsen mener da at kunne undvære Brigader. Flertallet tvivler Noget om, at man i Krigstid virkelig vilde fastholde dette, og tror snarere, at man vilde gaa til at etablere disse Brigader under Mobiliseringen; men for saa vidt dette skulde være hensigten, kan Flertallet ikke tilraade dette, da vor Hærorrdning i det Hele hviler paa det Princip, at de samme Former for de samme Afdelinger skulde bestaa i Fredstid som i Krigstid, og da Erfaringen paa en tilstrækkelig koistbar Maade har lært os, at Stabseringen af nye Kommandoer, idet en Krig udbræder, er meget uheldig. Flertallets Forslag indeholder altsaa 2 Brigadestabe, men til Gjengjæld har man troet at kunne formindste de foreslaaede Regimentsstabe. Jeg skal med Hensyn til disse erindre om, at de ere ganske nye Institutioner, og det er altsaa et af de Punkter, i hvilke Flertallet har troet at burde tiltræde Forslaget om en forstærket Overtkommando ved Fodfolket. En mindre Formindstelse af Regimentsstaben tror man af Hensyn til de foreslaaede nye Brigader at kunne bringe i Forslag, idet man antager, at Regimentsstaben kan kunne nydes med en Premierlieutenant som Adjutant i Stedet for en Kapitan, og at de maa kunne undvære Overtkommandantsofficerer, som nærmest maatte høre hjemme under Brigaden. — Liniebataillonernes Rades ere i det Væsentlige bibeholde, saaledes som de nu foresindes, med en enkelt Ændring, som gaar ud paa at ordne de nuværende Stabssergenters Stilling paa en formentlig heldigere Maade. Man erkjender, at disse Personer for Dieblisset have en temmelig uheldig Plads i Hæren, idet man ikke rigtig veed, til hvilken Klasse af Befalingsmænd de rettest bør henregnes, enten til Officerer eller til Underofficerer. De danne et saadant Mellemled, som hverken synes at være Juhl eller Fisk, og da de naturligvis selv søle dette, medens de tillige ere tilstede i et saa indskrænket Antal ved hver Bataillon, komme de i et Forhold, som ligefrem maa være baade dem selv og Andre i høi Grad pinligt. Stabssergentinstitutionen blev under tidligere Forhandlinger indført som en Belønning, en Hæderspost for velstjente Underofficerer. En saadan Tanke tror Flertallet ogsaa er berettiget, og man foreslaar derfor ikke ganske at forlade den hele Institution; men man tror at kunne give den en baade til dens Navn og Tanke mere svarende Stilling, naar man knytter

Stabssergenterne udelukkende til de respektive Stabe og altsaa besætter saavel Brigadernes som Regimenternes og Bataillonernes Stabe med Underofficerer af denne øverste Klasse. Det Arbejde, de der have at udføre, vil for en stor Del bestaa af saadant Kontorarbejde, som maa forudsættes lettere at kunne besørges af ældre Underofficerer, selv om de ere komne i en saadan Allder, at de ikke kunne antages at kunne gjøre den fulde Tjeneste i Oleddet. Tanken er derfor den, at disse Poster skulde besættes med ældre Underofficerer, og man har derfor bragt en dertil svarende Bestemmelse i Forslag under Afsnittet „Forsremmelsesforhold“, idet det skal være en Betingelse for Ansættelse som Stabssergent, at Vedkommende har tjent 20 Aar i Hæren. Paa den anden Side har man villet gjøre gjældende, at de Underofficerer, der tjene ved Kompagnierne, ere absolut Underofficerer, og det bliver saaledes Oleddets første Underofficerer, vi foreslaa benævnte Kommanderfergenter. Det er et velbekendt Navn fra vore tidligere Krige, og det synes ogsaa ganske vel at svare til denne Underofficers Plads, idet han nærmest har at gjøre med de administrative Kommandosforhold indenfor Kompagniets Grændse. Jeg maa dertil sige, at Flertallet foreslaar 4 Kommanderfergenter pr. Bataillon, altsaa 1 pr. Kompagni, medens der for Dieblisset kun findes 2 Stabssergenter, saaledes at kun 2 af Kompagnierne for Dieblisset kunne forsynes med en saadan. Disse 4 Kommanderfergenter ville altsaa svare til Kompagniets nuværende Overtsergenter, men foruden disse har Flertallet endvidere tiltraadt Forslaget om at beholde 4 Overtsergenter; hvis Plads da nærmest skulde svare til Baabenmejerens. Idet man her ved er kommen til en Forsøgelse, af de høiere Underofficersposter med 2 pr. Bataillon, tror man at kunne forsvare at formindste Antallet af de lavere Underofficerer, nemlig Sergentklassen, ogsaa med 2. Naar deres nuværende Antal er 16, er der her foreslaaet 14, men der er jo givet rigelig Erstatning derved, at der er kommet 2 Kommanderfergenter pr. Bataillon mere. Medens man saaledes har troet at burde beholde det samlede Antal af faste Underofficerer pr. Bataillon, som nu have, har man ligeledes ladet det samme Antal af værnepligtige Befalingsmænd, som der nu er, blive staaende pr. Bataillon. Jeg maa her erindre om, at den Fordring, Krigsministeriet opstiller, nemlig at der bør være en fuldt uddannet Underofficer, enten fast eller værnepligtig, for hver Sektion af Bataillonerne, vistnok er en Fordring, som opstilles med Rette, og som ogsaa Flertallet vil gjøre Sit til at opfylde. Derfor har det ogsaa ved det Afnit, der handler om Udtagelse af Befalingsmandslevere og Uddannelse af Underofficerer foreslaaet, at der udtages et saa stort Antal Elever af den værnepligtige Klasse, som vil kunne svare til det Antal af fuldt uddannede Underofficerer pr. Bataillon, der vil kunne